KÕIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHENGEGE

TALLINNA POLÜTEHNIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 15 (1129) Reede, 18. mai 1984 XXXVI AASTAKÄIK

PARTEI-KOMITEES 10. MAIL

- **NLKP liikmeks võeti vastu majandusteaduskonna IV kursuse üliõpilane Olga Poljakova.**
- **Õppejõudude kvalifikatsiooni tõstmisest rääkis kaadriosakonna juhataja H. Rein.**
- **Rahvamaleva suveülesannefest andis ülevaate instituudi rahvamaleva staabiülem A. Allekand.**
- **21. aprillil toimunud kommunistlikust laupäevakust tegi kokkuvõtte ELKNÜ TPI Komitee sekretär E. Saul.**
- **Üldteoreetiliste õppeainete teaduskonna õppejõudude osavõtust marksismi-leninismi kursustest kõneles üldteoreetiliste õppeainete teaduskonna dekaan E. Kogerman.**

Tänavune kevadmatk oli pühendatud võidu 39. aastapäevale ja spordiühingu «Kalev» asutamise 40. aastapäevale.

Matka pikkuseks 15 kilomeetrit. Matka tegi eriliseks sel aastal see, et ta oli mitte ainult TPI rahvamatk, vaid kõigi Tallinna üliõpilaste kevadmatk. Niisiis ühendati TPI ja TPedI jõud matka edukaks läbiviimiseks, kusjuures vastuvõtvaks pooleks oli seekord meie instituut.

Et ilm oli suurepärane, oli matkalisi hulgi. Ning keegi ei kahetsenud. 15 kilomeetrit värskes õhus — see on pidu, see on tervis.

Pärast matka oli meeleolukas, ehtkevadine spordipidu meie instituudi spordihoones. Mängis TPedI puhkpilliorkester. Tulevased pedagoogid esitasid tantsuprogrammi. Kõrgkoolid tegid teenelise meistersportlase Joann Lõssovi juhtimisel teatevõistlust. Oma lugudega tulid välja TPI ansambel «Viisis» ning TRK ansambel. Meie üliõpilane Ilmar Vesiallik näitas oma automudeleid. Loositi ja jagati auhindu. Võeti intervjuusid. Oli rektorite paraad. Ja paar tundi tegi tantsumuusikat Gunnar Grapsi ansambel.

TPI spordiklubi ja kevadmatka orgkomitee tänab kõiki, kes matka ja spordipeo edukale korraminekule kaasa aitasid.

KES KUS MIS

MÄLESTUSÕHTU JANIS ZALITISEGA

Käesoleva aasta veebruaris möödus sada aastat läti helilooja ja muusikakriitiku Jānis Zalitise sünnist. Kuigi laiale kuulajaskonnale meil suhteliselt vähetuntud, leidis ta Eesti muusikute poolt juba 1920-ndail aastail sügavat austust ja lugupidamist. Lisaks huvile tema omapärase loomingu vastu põhjustas seda ka helilooja tänuväärne töö eesti muusika tutvustamisel läti ajakirjanduses. Isiklikud kontaktid Eesti muusikutega tekkisid Janis Zalitisel juba õpingute ajal Peterburi konservatooriumis, kus samaaegselt õppisid ka Juhan Aavik ja Mart Saar. Mart Saarega sidus Zalitist eriti tihe sõprus ja ühised loominguideaalid. «Just need kaks heliloojat avasid eesti ja läti muusikale ukse XX sajandisse,» sõnas Zalitise muusika innukas uurija V. Berzina oma ettekandes «Mõttekaaslased Mart Saar ja Janis Zalitis» M. Saare juubelikonverentsil 1982. aastal.

Nagu ka M. Saarel, piirdub J. Zalitise mahult väike kuid kõrgetasemeline looming koori- ja soololaulude ning üksikute klaveriteostega. Traditsioonilisema isamaa-, loodus- ja armastusliirika kõrval paelub Zalitise muusikat kuulates eriti selle psühholoogiliselt teravdatud ekspressiivsus ning helilooja pühendumine ülevatele eetilistele ideaalidele, mille sümbolistlikuks väljenduseks on sageli tung ebamaiste kõrguste poole (iseloomulikud on tema laulude algusread, nagu: «Kui lumi mäetippudes, nii puhtad olgem eluteel» või «Kui vaiksel kesköötunnil uinub linn, mul tähti ihaldama hakkab hing»).

M. Saare juubeli puhul korraldasid meie lõunanaabrid suurejoonelise kontserdi Riia konservatooriumi saalis. **Vastuseks korraldab TPI Raamatusõprade klubi 21. mail kell 18. 00 Glehni lossis kontsertõhtu J. Zalitise mälestuseks. Tema loomingut esitavad lauljad Maaja Rumessen ja Allan Vurma, pianistid Marika Vurma ja Vardo Rumessen ning Tallinna Kammerkoor Kuno Arengu juhatusel. Helilooja elust, loomingust ja sidemeist eesti muusikaga kõnelevad muusikateadlased Leo Normet ja Mart Humal (esinesid ettekannetega ka Zalitise juubelikonverentsil Riias) ning kirjandusloolane Oskar Kuningas.**

M. Humal

Mõttekaaslased Janis Zalitis ja Mart Saar 1930. aastal.

11. MAIL KELL 13.00 INSTITUUDI NÕUKOGU SAALIS

Veel enne kui kogu instituudi pere sportlikult matkaraja jalge alla võttis, kogunesid siia olümpiaadi «Üliõpilane ja teaduslik-tehniline progress» parimateks tunnistatud üliõpilased. Kohal olid ka nende juhendajad, kateedrite esindajad. Sõna sai prorektor B. Tamm: «Loodan, et seda tublidust, mida on olümpiaadist osavõtjad näidanud, jätkub kooli lõpetamiseni ja edaspidisekski. On ju taoline üritus eelkõige pühendatud üldteoreetilistele õppeainetele, mis on aluseks eriala omandamisel.»

Olümpiaad on kolmevooruline. Kolmas voor, s. o. üleliiduline seisab veel ees. Selgunud on parimatest parimad meie vabariigis. Kui instituudisisene voor näitab vaid organiseerijate tööd ning suhtelise taseme jaotumist instituudis, siis vabariiklik voor lubab juba võrrelda erinevaid kõrgkoole. Vabariiklik konkurss oli kaheksas aines. Kaheksast viis esikohta tuli meile — matemaatika, füüsika, tugevusõpetus, inglise keel ja saksa keel. Teisele kohale tulime keemias ja teoreetilises mehaanikas. Vene keeles olime kolmandad. Kolmandaks tuli ka matemaatika II võistkond. Kokku teenisid koduvabariigi kõrgkoolid arvestuspunkte järgmiselt: TPI — 66; TRÜ — 52; EPA — — 48. Need kolm kõrgkooli võistlesid kõikides ainetes. TPedI teenis viie aine pealt 19 punkti.

«Pole just paha näitaja,» arvas prorektor B. Tamm meie tulemuse kohta. Peagi toimub üleliiduline voor. Sellest midagi loota ei tea ega oska. Meie parimaks tulemuseks on üleeelmise aasta III koht keemias. Meie suhtelisel tagasihoidlikkusel üleliidulisel areenil on muidugi rida objektiivseid põhjusi: keeleoskus, vähesed kogemused ja ka see, et võistelda kse koos spetsialiseeritud kõrgkoolidega. Aga vast korvab meie «tagasihoidlikkust» üleliidulisel areenil mõningane lootus parandada koolisisest olukorda. Kasvõi natukenegi. On ju päevases osakonnas ikka umbes 300 mahajääjat.

Parimatele ainetundjatele anti kätte diplomid ning rektoraadi tunnustus. Diplomiga autasustati ka füüsika kateedri dotsenti Romi Mankinit. Kauaaegse eduka töö eest olümpiaadimeeskonna ettevalmistamisel. Lisaks diplomile saavad vabariikliku olümpiaadi esikolmikusse kuulunud tudengid veel ka rahalise preemia.

Füüsikas oli parim
TIIT TIIGIMÄGI (LA-21).
Teiseks tuli
PEETER JAANISTE (LR-61).
Tugevusõpetuses oli parim
PEETER PAANE (EE-61).
Inglise keeles oli parim
ANDRES VIKAT (TP-21).
Saksa keeles tulid kõik kolm esimest kohta meile:
TOOMAS HÕBEMÄGI, (MA-21),
ANTI LUKATS (LR-21)
ja ALAR SALUM (LA-41).
Matemaatikas saavutas III koha
TOOMAS VINTER (LI-61).
Keemias oli parim TPI esindaja
KALEV PILT (LE-21)
neljas.
Teoreetilises mehaanikas oli parim TPI esindaja
HENGO NÕMMIK (MA-41) viies.
Vene keeles oli parim TPI esindaja
ANDRES KARASK (LI-21) viies.

Teeme korra ringi peale ka instituudi vooru tulemustele ja toome teieni ainete parimad.

MATEMAATIKA:

1. **Urmas Kook (LI-61)**
2. **Andrus Moor (LS-61)**
3. **Toomas Vinter (LI-61)**

FÜÜSIKA:

1. **Tiit Tiigimägi (LA-21)**
2. **Kaivi Aasa (MM-22)**
3. **Jüri Kirme (LI-21)**

KEEMIA ULDAINENA:

1. **Andrus Luts (KM-21)**
2. **Meelis Kunnus (KM-21)**

3.—4. **Kalev Pilt (LE-21)**
Tarmo Tamm (MA-22)

KEEMIA ERIAINENA:

1.—3. **Tarmo Ahven (KA-41)**
Marina Grebenkova (KA-67)
Urmas Raude (KA-81)

TEOREETILINE MEHAANIKA:

1. **Ain Inno (EE-41)**
2. **Jaak Jaanus (EE-41)**
3. **Riho Olvet (EE-41)**

TUGEVUSÕPETUS:

1. **Peeter Paane (EE-61)**
2. **Alar Käes (EE-61)**
3. **Ivar Talvik (EE-61)**

PROGRAMMEERIMINE JA ARVUTID:

1. **Katrin Odamus (TI-61)**
2. **Katrin Hanko (TI-61)**
3. **Inga Nurme (TI-61)**

VENE KEEL JA KIRJANDUS:

1. **Andres Karask (LI-21)**
2. **Andres Salum (LA-41)**
3. **Priit Pärg (LR-41)**

INGLISE KEEL:

1. **Andres Vikat (TP-21)**
2. **Tiia Saar (LS-41)**
3. **Mare Kukk (KÜ-41)**

SAKSA KEEL:

1. **Alar Salum (LA-41)**

2.—3. **Toomas Hõbemägi (MA-21)**
Riina Ristjan (TI-21)

DIPLOMI «ERIALA PARIM» SAID JÄRGMISED ÜLIÕPILASED:

Jelena Kotšetova (AJ-107),
Roman Surgutšik (AV-88),
Kalev Andres (AO-101),
Natalia Kotova (AM-107),
Margus Lamberg (LA-101),
Peeter Ellervee (LI-101),
Ants Koel (LE-82),
Arvo Ruustal (LS-81),
Leonid Smoljanski (LR-87),
Irina Lavrova (MM-107),
Raivo Plumer (MP-81),
Ivar Prits (MA-101),
Urmas Raude (KA-81),
Aleksander Peterson (KM-101),
Inga Roos (KO-81),
Kurmet Kivipõld (KÜ-81),
Priit Tomson (EE-101),
Alla Tšeplakova (ED-107),
Aivar Rant (EK-101),
Natalia Gaidõševa (EV-107),
Andrus Heno (ET-101),
Juhani Väljataga (TP-81),
Merle Kruusimägi (TE-61),
Helme Liblikas (TR-61),
Priit Raspel (TI-101),
Eda Tomson (TI-101).

TÄNA LEHES:

- ON LOODUSKAITSEKUU — 2. LK.
- SÕDURPOISID KIRJUTAVAD — 2. LK.
- FIRSANOVKA — 3. LK.
- SUUSATAMISJUTTU MAIS — 4. LK.

ON LOODUSKAITSEKUU

IUCN Ida-Euroopa Komitee presidendi Jaan Eilarti kirjast TPI rektorile:

«1983. a. varasuvel toimus Tallinnas rahvusvaheline sümpoosion «Kujutav kunst ja fotograafia looduskaitsehariduse vahendina», kus võeti vastu nn. Tallinna Deklaratsioon kõikidele maailma rahvastele. Selle ürituse õnnestumisele aitas oluliselt kaasa Teie kõrgkooli õppejõud Luule Piirsalu, kes korraldas sellel puhul Ajakirjanduse Majas oma maalide personaalnäituse. Maalid esitasid väliskülalistele mitmeid NSV Liidu looduskaitsealade maastikke ja leidsid üldist tunnustust. Äsja tõstis L. Piirsalu osa sümpoosionil esile Tšehhoslovakkia kultuuriajakiri «Památky a Příroda». Mitmed tema ekspositsioonis olnud tööd telliti tutvustamiseks väljaspoole NSV Liitu.»

Sellest lähtuvalt esitasimegi mõned küsimused Luule PIIRSALULE.

*** Õpetate instituudis insenerigraafikat ja kujutavat geomeetriat, aga väljaspool vabariiki olete tunnustuse pälvinud oma maalidega. Kuidas seda seletada?**

«Olen kõrgkooli hariduse saanud mõlemal alal. Nüüdseks juba mitu aastat tagasi tuli otsustada, mis jääb tööks ja mis hobiks. Otsustasin pedagoogikateaduse ja inseneridistsipliinide kasuks ja vabal ajal tegelen meelsasti maalimisega. Tegelikult on kujutaval geomeetrial ja maalimisel ühist nii palju, et mõlemal juhul on tegemist visuaalsete kujunditega, nende ettekujutamisega ja kujutamisega tasapinnalisel alusmaterjalil. Loomulikult on kujutamisvõtted täielikult erinevad, kuid kaudset seost ja mõju lubavad oletada terve rida uurimusi, mis on teostatud psühholoogia valdkonnast.»

*** Teie maastikumaalidel on kujutatud erinevaid Nõukogudemaa rahvaste kodupaiku. Kuidas tekkisid need tööd?**

«Mulle meeldib väga reisida. Ilusatest looduspaikadest saan suure elamuse ning tekibki kange tahtmine kätte võtta pintsel, õlivärvid ja läbi oma positiivsete emotsioonide kogu looduse ilu, ürgsus, võimsus jäädvustada lõuendile. Osalen Eesti Looduskaitse Seltsi töödes ja olen nii mõnestki ekspeditsioonist osa võtnud. Meeldejäävamad on neist viimastel aastatel olnud väljasõidud Turkmeenia poolkõrbemäestikesse, mis laiuvad vastu Iraani piiri; Kaukaasiasse, kus mind võlus mägede hoog ja uljus ning põhjamalselt kargesse Karjalasse. Loomulikult on koduvabariigi kaunid looduspildid eriti südamelähedased ja neis paikades käin korduvalt ning ikka avastan enda jaoks midagi uut, mida kjutan ka oma maalidel.»

*** Kuidas seostate tehnikaalaseid saavutusi kujutava kunsti alal looduga?**

«Tehnika alal loodu eeldab teadiaselt, insenerilt tugevat loogilist mõtlemist, taiplikkust, isiksuse aktiivsust. Kujutava kunstiga tegelemine arendab inimese loomevõimet, taiplikku meelt ja muudab inimese suhtumise tema tegevuses aktiivseks. Kõike eelpoolöeldut kinnitavad eksperimentaalsed uurimused pedagoogilise psühholoogia alalt, mille korraldajaks meie vabariigis olen olnud. Viimati toimunud rahvusvahelisel looduskaitse-alasel sümpoosionil leidsid minu poolt esitatud mõtted toetust erinevate maade erinevate erialade spetsialistide poolt. Vast see oligi minu esalemise (esinesin sõnavõtuga + maalide personaalnäitus) juures kõige tähelepanuäratavam ja seoses sellega tekkisid uued probleemid päevakorda.»

*** Kas olete varem ka teinud personaalnäitusi?**

«Jah. Esimene selline oli 1981. aastal meie instituudis. Esitasin siis lillemaale ja mõned maastikumaalid. Järgmine personaalnäitus oli meie instituudis 1983. aasta kevadel, kus olid väljas peamiselt maastikumaalid. Ning sellele järgneski rahvusvahelise sümpoosioni raames näitus minu maalidest Ajakirjanduse Majas.»

*** Kas sümpoosionil tekkinud uued kontaktid teie tegevust edaspidi ka mõjutavad?**

«Rõõmu ja headmeelt valmistas sümpoosionil saadud tunnustus minu maalidele. Nii tehti ettepanekuid külla tulla poolakate, ungarlaste, soomlaste, tšehhide-slovakkide jt. poolt. Paljudki maalid reisisid pärast sümpoosioni erinevatesse maadesse.»

*** Juhendate instituudis kunstiringi. Mis tähtsus on kunstiringil tulevasele insenerile?**

«Inseneri loovuse väljaarendamisel suur tähtsus. Kõik, mis kunstiringis tehakse ja kujutatakse, on loometöö vili ja sellisena on tal tihe seos inimese edasise loometööga hoopis teises valdkonnas.»

AUSTATUD TP TOIMETUS!

Hiljuti jõudis keerulisi teid pidi minuni üks «Tallinna Polütehniku» number. Sealt lugesin, et meie, sõdurpoiste, vastu elavat huvi tuntakse. Olite kegunisti avaldanud ühe mu reivavenna kirja.

See andis muilegi väikese loomingulise impulsi. Lisan kirjale oma jõududega valmistatud foto ja võib-olla annavad need I kursuse poistele pisut kindlust juurde.

JOEL KALPUS

Niisiis:

ÜHE PILDI TAGAMAAD

1. septembril 1982 astusime me, värsked abituriendid, veel pisut ettevaatlikul sammul sisse TPI klaasuste vahelt, ent siiski juba kindla veendumusega veeta siin viis järgnevat aastat. Miski ei suutnud väärata meie optimismi.

Ja läkski lahti! Kõigepealt aktiivne suhtlemine põllumajandusega Kamara sovhoosis või kusagil mujal; seejärel esimene loeng, esimene labor. Tudengieluga tutvumisel libises märkamatult mööda esimene semester ja meie teadvusse ilmus uus mõiste — sess. Läbi sai seegi, igatahes teist semestrit alustades olime juba märksa «kogenumad». Mõni hakkas hoolega konspekte täitma, mõni hoopiski elumõnusid nautima... Tuba 210 kujunes lausa legendiks III ühika komandantuuri värvilistes unenägudes.

Niisiis, elu kees peaaegu nagu seeneriigis. Kuid miski ei ole igavene ning keset päikeselist suve tuli mul kohvreid pakkida.

Minu esialgseks peatuskohaks kujunes maalilise looduse embuses paiknev õppeväeosa. Olgu kohe ära öeldud, et looduse nautimiseks mahti ei antud. Nagu teisedki esimese kursuse järel kroonu võetud mehepojad, läbisin ka mina vajaliku ettevalmistusperioodi.

Distantselt sellele ajale vaadates võib niisuguse katsumuse üle ehk uhkustki tunda — sai ehtsa sõjaväelise distsipliini maitset proovida.

Praegu, lennuväljal, nn. punktis elades, ei tule enam kogu aeg rivisammu käia, hommikul 45 sekundiga voodist välja karata ja riietuda või söökla toimkonnas olles kolme söögi järel igakord 600 taldrikut ära pesta.

Kuigi saatus paiskas mu nüüd kodust mõnevõrra kaugemale, olen eluga siiski rahul. Muidugi, mis viga oleks praegu kodus viletki lasta ja tipimajas õppejõudude allkirju küttida. Kuid kõik on suhteline. Kolm juuksekarva pealael on vähevõitu, supi sees aga piisavalt.

Aeg siin pole möödunud kasutult. Olen õppinud tegema paljusid vajalikke töid, ka teadmised elektri- ja raadioasjanduses ei jookse mööda külge maha — enam ei sunni teleri või telefoniaparaadi pisirike kohe parandajat otsima. Isegi oma eriala — toitlustamise — esmane praktika on olemas.

Niisiis, pea püsti, tänane rebane! Kui Sinugi heidab saatus tipikoolist eemale, siis ära kujuta seda veel katastroofina. Tea, et inimene harjub kõigega.

Avaldan lootust, et kord oleme jälle kõik TPI-s tagasi ja siis mõistame mõndagi meid ümbritsevast teisiti ning näeme maailma veelgi erksamates värvides!

9. mail tähistas kogu maailm fašismi üle saavutatud võidu 39. aastapäeva. Meie ajalehe vastavasisulised materjalid olid avaldatud eelmises, venekeelses numbris (vt. TP nr. 14, 11. mai 1984). Ka tänased, alljärgnevad lood pühendame Võidupäevale.

Mis sest, et nad ei ole konkreetselt selleks kirjutatud. Nende ühine iva peitub selles, et nad on kirjutatud eelmise aasta suvel armeesse aega teenima läinud TPI I kursuse noormeeste poolt. Tänaste rahukaitsjate poolt.

TP TOIMETUS

«...kord oleme jälle kõik TPI-s tagasi...»

LUGUPEETUD TOIMETUS!

Lugesin kunagi Teie lehest, et ootate väga lugejate igakülgset kaasalöömist ja -kirjutamist oma lehele. Tookord ei omistanud ma sellele erilist tähelepanu, kuna arvasin puuduvat endal sellekohase võime.

Nüüd on olukord muutunud, sest tunnen tihti vajadust kirjutada ja rahunen alles siis, kui olen midagi kirja pannud. Saadan Teile mõned oma õnnestunumad (minu enda arvates) värsid, palvega avaldamiskõlbulikud neist avaldada.

Austusega Kodumaad kaitsev tudeng TIIT KOLK (KM-21)

KAUGEL SINUST

On hetki, mil
mõtlen vaid Sinule
ja kraapida tahan
seinale naelaga nime
kuid tindisulepeaga
kirjutan aknaklaasile
ja näpuga kustutan maha...

* * * * * * *

Lumi sulab...
Sinu juustelt
voolab pisar
minu näole
lumi sulab
ja me naerame

* * * * * * *

Otsin üksindust
naudin sõnatut hämarust
püüan leida iseend
palun, ärge segage mind

* * * * * * *

Vaatan pimedusse läbi klaasi
ja näen seal peegeldumas
Sinu nägu
mis on nii kauge ja kättesaamatu

* * * * * * *

Kevade esimene vihm
sadas porisele asfaldile
ja ta ei teadnud,
et muutub öösel jääks.

Kevade esimene vihm
kastab märjaks Su näo
ja ma ei tea,
et need on Su pisarad.

kuupilk

Üks banaalne tõde: irisejaid leidub alati, tegijaid tunduvalt vähem. Nagu näha, on selle tõe kaks poolt omavahel sõltuvuses. Kui pole tegijaid, pole ka irisejaid ning vastupidi. Tehtud teod ei saa kunagi meeldida absoluutselt kõigile. Ikka on rahulolematuid, ikka on irisejaid. Kui aga mitte midagi ei tehta ning polegi lootust, et midagi tehakse, siis pole ka põhjust irisemiseks. Siis olatakse oma rahulikku, tülpinud, üksköikset, tööl-kodus-puhkehetkel-elu. Miski ei häiri, miski ei ärrita, kõik on suurepärane.

Nii, olen keerutanud küll. Vast end ka välja vabandanud, sest kohe hakkan irisema.

Mulle antud instituudi rahvaste sõpruse päevade programmis oli kirjas, et 17. aprillil kell 11.30 on RSP-84 pidulik avamine. Tore. 17. aprillil kell 11.15-st hakkan kondama mööda instituuti, et mitte avamist maha magada. Kondan terve instituudi läbi, igaks juhuks viskan pilgu ka välja, ei midagi, tavaline sagin. Kell 11.50 taipan vaadata peafuajees olevat RSP stendi. Korraldajad on olnud väga taibukad: ilusasti on kirjas, et avamine ja puha, kuid see koht, kus peaks olema kellaaeg, on targu tühjaks jäetud. Tore. Las igaüks avab, mil ise heaks arvab. Nii võiks ju ainult stendi üles panna. Las igaüks kirjutab, mis üritusi tema sel ja sel ajavahemikul tegi. Saamegi kokku RSP programmi. Oleks lihtne ja mugav, linnukesed kirjas ja aruanded korras. Ainult et mis tudengi poolset usalduslikkust on siis mõtet nõuda?! Ning ei maksa imestada, kui tudengid mõnele üritusele ei tule. Neil pole usku ja usaldust ürituse õnnestumisse, pole tahtmist halba mängu kaasa mängida. Usk ja usaldus ei teki üleöö. Kui järgmine aasta suudetakse teha midagi sarnast tänavustele väliõhumängudele (muide, tõesti tore üritus), alles siis võib ülejärgmisel aastal nõuda usalduslikumat suhtumist. Vimplite ja plakatitega tudengeid ära ei osta. 21. aprillil oli «Kuljuse» 35. aastapäevale pühendatud kontsert V. I. Lenini nim. Kultuuri- ja Spordipalees ning ühtlasi ka RSP pidulik lõpetamine. Huvitav, kas RSP kestaks siiani, kui juhuslikult «Kuljusel» poleks olnud sünnipäeva. Tuleb välja, et meil oli alguseta ja lõputa RSP. Või ehk on üks pidev RSP? Külalisi oli palju ning neilegi korraldati piisaval hulgal üritusi: seminar, bussiekskursioon, lillede asetamine, baariõhtu, näituse külastamine, koostöölepingute arutamine ja sõlmimine. Kuhjaga muljeid ning loomulikult on külalised rahul. Ainult et millal ei ole külalised rahul?! Nad on alati rahul, sest nii nõuab viisakus. Ent kas nad ka teist aastat tahaks tulla? On ju neile pakutav sõõee küllaltki üheülbaline ja aastast aastasse korduv. Lisaks veel traditsiooniline külalislahke hoolitsus ja oma seltskond, millega paratamatult kaasneb teatav steriilsus. Arvatavasti on aga ka külalised luust ja lihast tudengid, kellele midagi tudenglikku pole võõras. Ja nii panebki imestama, et kõige tudenglikumal üritusel — väliõhumängudel — polnud ühtki külalist näha. Vaatad programmi ja imestad oma lihtsameelsust — loomulikult hoolitsus eelkõige — külalised istusid sellal interõhtul «Regati» baaris. Tore.

Aprill oli ilus. Päike tõusis ja loojus. Oli V. I. Lenini 114. sünniaastapäev. Kommunistlik laupäevak. Kevad hingas täiel sõõmul. Oli «Kuljuse» 35. aastapäev. Oli ajalehe «Tallinna Polütehnik» 35. aastapäev.

Elame veel! *C'est la vie!*

Üks igavene subjektiivne iriseja ENNO TAMMER

TSIVIILKAITSE VIKTORIINI III VOOR

1. TPI tsiviilkaitse sotsialistlikud kohustused 1984. aastaks?
2. Mida teate kiirgusvarjetest, milline on nende kaitsetegur?
3. Elanikkonna käitumine ja õige tegevus vaenlase kallaletungi ohu korral?
4. Millised on sõõbemürkide kahjustuste nähud, ravi ja kaitsevahendid?
5. NSV Liidu tsiviilkaitse eelkäija — Kohaliku Õhukaitse — ülesannetest ja tegevuse tulemustest Suure Isamaasõja päevil?

Vastused palume esitada 1. juuniks k. a. instituudi tsiviilkaitsestaapi.

TU-DEN-GI-JAZZ '84

Musitseerimisrõõmus on Vahagn Airapetjan ja Aram Antonjan.

Neljal päeval (19.—22. aprill) oli džässihuvilistel võimalus osa saada üritusest «Tudengijazz '84». Selliist üritust võib vist julgesti nimetada noorte džässifestivalikski. Meil džässi eriti laialt ei viljelda ega propageerita. Seda rõõmsam oli kogeda, et džäss pulbitseb siiski talle omase nooruslikkuse ja kirega ning meie vanameistritele on lisandumas väärikas järelkasv.

Džässipäevade jooksul anti kokku neli kontserti: Mustamäe Mängude Majas, Konservatooriumis ning viimased kaks instituudi aulas. Teine TPI kontsert, lisakontsert, oli tingitud publiku rohkusest ja langes samale päevale 22. aprilli õhtuks planeeritud *jam session*'iga. Lisakontserdil astusid publiku ette möödunud päevade parimad.

Jam session'il, mis kujunes ühtlasi džässipäevade «lõppakordiks», oli selgesti tunda, et muusikud on üksteisega ning üksteise muusikaliste taotluste ja võimetega nende paari päeva jooksul hästi tuttavaks saanud. Pingevabas, ehtdžässilikus eks-promtkorras mängisid koos muusikud erinevatest koosseisudest. Siin polnud enam rahvuslikke ega kultuuritraditsioonilisi piire, kõik «jagasid» suurepäraselt muusika struktuuri ja nüansse ning soolo järgnes soolole...

Kindlasti aitas *jam session*'i õhtu sundimatule ja aktiivsele õhkkonnale kaasa ka instituudi kohvik-klubi suhteliselt väike ja intiimne ruum ning publiku energiline kaasaelamine. Kuulajate-vaatajate hindamise põhjal koostati ka parimate interpreetide ja kollektiivide edetabel. Olgu see siinkohal ka ära toodud:

Kõikide lemmikuks mängislaulis end 15-aastane Jerevani Konservatooriumi juures asuva muusikakeskkooli kasvandik Vahagn Airapetjan. Erakordselt andekas, tagasihoidliku ja sundimatu olemisega poiss, kes juba eelmisel aastal «Tudengijazz '83» aegu loorbereid lõikas, viis seegi kord kaasa džässipäevade Grand Prix.

Klaver:

I Vahagn Airapetjan (Jerevan)
II Georgi Nakaidze (Tbilisi)
III Sven Kullerkupp

Basskitarr:

I Taavo Remmel
II David Arutunjan (Jerevan)

Löökriistad:

I Orest Mustidi (Tbilisi)
II Arsen Nersesjan (Jerevan)

Puhkpillid:

I Villu Veski (saksofon)
II Tauno Saviauk (flööt)
III Aram Antonjan (Jerevan — sax, klarnet)

Parimaks vokalistiks oli kahtlemata Jaak Johanson.

Tugevaimaks kodumaiseks kollektiiviks hinnati TRK kvintett; teisele kohale G. Otsa nim. Muusikakooli big band Märt Ratassepa juhatamisel.

Üldse kollektiividest võitis Grand Prix menukas Jerevani kvintett. Teine koht kuulus Aleksander Aisenstadt'i ansamblile Moskvast.

Meeldivaks üllatuseks ja vaheduseks oli duo Lembit Saarsalu ja Hans Kumpf (Saksamaa LV), keda meil oli võimalus kuulata möödunud suvel Kieli päevade aegu.

Jääb üle lootma jääda, et meie džässielu uut innustust sai. Nagu juba öeldud, on baas olemas, tegutsetakse aga rohkem justkui põranda all. Jazz on aga kahtlemata progressiivne muusikasuund ning vääriks palju elavamat tähelepanu ja propageerimist. Kui läbi aastate jätkatakse ka «Tudengijazz'i» traditsioone, hakkaks ehk mõnigi kommertsmuusika kütkeis siplev nooruk rohkem lugu pidama sellest naturaalsest, väljendusrikkast, võimalusterohkest muusikažanrist.

AHTI SEPP

Foto: ARNO SAAR

VAIMUKEEL

KULJUSTE HELINAL

Rändas te tants,
lõi avali värava,
endaga kaasa tõi
rõõmud.

RSP kuldse loorberipärja tahaks riputada «Kuljuse» kaela. Usun, et minuga nõustuvad kõik, kes veetsid selle suvesooja laupäeva TPI taidluse mammutrevüül — «Kuljuse» 35. aastapäeva kontserdil. Seda, kui raske on elama panna nii täiuslikku organismi, ei saa kõrvaltvaataja kunagi teada, aga midagi tajub ta siiski — nõivõrd üksikasjadeni oli pidu läbi mõeldud. Läbi tunnetatud sügavuseni, kus tekkis samasugune sisemine hingevärin nagu suvistel laulu- ja tantsu suurpidudel. Tantsukeel on ka rahva keel ja kõik südamed, mis seda tõlkima ei pea, tuksuvad ühes rütmis tantsusammu: «Põhjala, mu sünnimaa...».

Keegi on öelnud eestlasi sissepoole elavaks rahvaks.

Peale kontserti oleks ta oma sõnad ükshaaval alla kugistanud ja suure tüki mütsistki peale hammustanud. Noorust tulvil tantsurõõm ja puänteeritud vaimukus koos elava muusikaga — nii tantsis «Kuljus» meie endi tantsud uuesti haljaiks. Silmanurgast nägin, et paljud varbad toksisid kitsaste pingiridade vahel tantsule kaasa. Küllap mõtlesid nad end pehmetest tugitoolidest kiige alla «Viimast paari» mängima. Elav muusika mees- ja naiskoorilt, «Kukerpillidelt» ning kvartetilt sulatas kokku terviku, peotujust innustatud esinejate kõrge tase nii igihalja G. Ernesaksa, kui keerulise ja nooruslikku V. Tormise laulmisel, «Kukerpillide» särts ning kvarteti vaimukus vormisid sellest taiese.

Aitäh teile, esinejad!

A. TRIKKEL,
juhuslik pealtvaataja,
anorgaanilise keemia kat. aspirant.

RAIVO LINNAS

Talvine vaheaeg Moskvas. Päris ahvatlev pakkumine. Nii ma siis Eduard Saulilt komandeeringu vastu võtsingi. Kuna enamus meist Moskvas käinud ja Kremlilinna näinud, siis alljärgnevalt vaid need sündmused, faktid ja elamused, mis mulle meelde ja hinge jäid.

TALLINN—MOSKVA 31. 01. 1984

KELL 20.35. Rong nr. 33/34, «Estonia». Külitan ülemiset naril (koht nr. 30, 8. kupees). Kupeekaaslasi on kolm. Umbes 25-aastane madrusesärgis noormees. Haigestunud, eatu vanamutike Veidrik, kõbis kõige riietega lumivalgete linade vahele. Läikiva peanupuga dressipükstes vanamees. Kah veidrik, jõi «saku heledat» ja ragistas karamelle peale. Nohikud. Ei mingit seltskonda ega komandeeringuhõngu.

MOSKVA 01. 02. 1984

KELL 9.45. Maamunal ei pidavat leiduma sadamat, kus ei kohtaks eestlast; ja tundub, et pole sellist linnagi. Esimene vestluskaaslane Moskvas — kaasmaalane. Maarjamaa keelele üle tulles lihtsustus meie vestlus märgatavalt. Ka sihtpunkti jõudsime kahekesi kiiremini.

KELL 10.30. Moskva Energeetikainstituut.

Asutatud 1930. aastal. NSV Liidu Kõrgema- ja Keskerihariduse Ministeeriumi juhtiv baasinstituut. Professorid ja õppejõud, kaastöölised ja insenerid, aspirandid ja tudengid — kokku 40 000 instituudiga seotud inimest. 10 päevast ja 7 õhtust teaduskonda. Kaks filiaali: Kaasanis ja Smolenkis. 68 üldteaduslikku ja spetsialiseerivat kateedrit. 26 probleem- ja teadusharulaborit. NSVL-i kõrgkoolide esimene õppetelekeskus. Õppe-eksperimentaalne soojuselektrijaam (ainus Nõukogude Liidus). Arvutuskeskus. Üliõpilaslinnak kuuele tuhandele tudengile, stažöörile ja aspirandile. Kultuurimaja. Ujumisbassein. Spordikombinaat «Energia». Mitmed olmeteenindusettevõtted. 170 doktorit ja 960 teaduste kandidaati. 7 akadeemikut ja NSVL-i TA korrespondentliiget. 11 Vene NFSV teenelist teadlast. 13 erialaga õppejõudude kvalifikatsiooni tõstmise teaduskond (350 kõrgkooli õppejõududele Nõukogude Liidust ja teistest sotsialistlikest maadest). Enam kui kahe miljoni köiteline teadusliktehniline raamatukogu. Üliõpilaskonstrueerimisbürood. 18. armee Lahingukuulsuse Muuseum. Üle 1200 tudengi, aspirandi ja stažööri sotsialistlikest- ja arengumaadest. Puhkelaagrid Moskva lähistel ja Krimmis. Oma ajaleht «Energeetik».

Selline oleks lühike ülevaade MEI-ist arvudes. Huvitav on lisada, et pikka aega treenis MEI sambosportlasi sambokooli rajaja A. Harlampiev, kellest hiljuti linastus meie kinodes film «Võitmatu».

KELL 10.35. MEI komsomolikomitee 6. korrusel (neli kabinetti). Tutvun sekretäri asetäitja Aleksander Bodroviga. Saan viisa instituudi võõrastemajja ning mitmed vajalikud näpunäited edaspidiseks.

KELL 11.55. Professorite ja õppejõudude söökla. Manan näole ääretult väärika ja teadusliku ilme. Sabas seistes kuulan vestlust, mille põhiteemaks Eestis nähtavad TV programmid. Vaikin ja muigan, kuigi võiks ju öelda, et seltsimehed professorid, mina tean teist rohkem.

KELL 12.30. ÜLKNÜ KK. Kohtun üliõpilasosakonna juhataja asetäitja Vladimir Kuznetsoviga. Vestleme komsomoliorganisatsioonidest ja tudengi probleemidest. (Vt. TP nr. 4, 17. veebruar 1984).

Tohutult meeldiv on, kui kogu Nõukogude Liidu üks üliõpilaskomsomolijuhte vestleb ühe väikese Eestimaa väikese TPI mehaanikateaduskonna komsomolibüroo sekretäri asetäitja ja TP kaastöötajaga kui võrdne võrdsega. Soliidselt, viisakalt, südamlikult. Ei mingit ülemuslikkust ega rõhutatud rangust, kuigi kõik oleks võinud ju kohe lõppeda kahe sõnaga: «Net vremeni!». Järelikult mõistetakse, et ka kõige suurem organisatsioon algab ikka kõige pisemast inimesest.

KELL 15.30. Võõrastemaja. Saan voodikoha kolmekohalises toas nr. 244. Kaaslasteks ukrainlased.

KELL 16.00. Tutvun Igori ja Vadimiga (tuba 249). Ka ukrainlased, Kiievist.

KELL 16.30. Mekin alt gastronoomist ostetud «pealinna õlut» ja «jatšmennõi kolosit» (TU 18-6-10-78). Saku toodang on mõnusam ja harjunum.

KELL 16.35. Mida teha õhtul? Ei tea.

KELL 18.00. Kreml, Punane väljak, mausoleum, vahtkonnavahetus.

KELL 20.20. Gastronoom Kalinini prospektil. Letil silman kalapasteeti «Laine» ja konservi «Naturaalne sardiin õlis». Lööb kodutunde hinge.

KELL 20.45. Hulgume mööda värvikirevat Arbatti. Seljataha jäävad ahvatlevad kohvikute ja restoranide reklaamid. Lahkelt kummardudes palub sisse astuda restorani «Arbat» šveitser. Seekord asjatult.

KELL 22.10. Oleme võõrastemajas tagasi. Toas ootavad Vasja ja Slava Lvovi PI a/ü-st. Nemad on minu toredad ja sõbralikud naabrid.

KELL 22.20. Kohtumisele pühendatud pidulik söömaaeg. Tohutud vaidlused. Nõrk vene keele oskus vabandab minu lahkumist. Vaikin, kuulan läbi seina kostvat kõnekõminat, mõtlen...

(Järgneb)

Toome teieni VII TPI filmifestivali lühi- ja minifilmide lõpliku paremusjärjestuse, s. o. pingerida pärast kolmandat kohta. Esimesed kolm on avaldatud eelmises eestikeelses numbris (vt. TP nr. 13, 27. aprill 1984).

LÜHIFILMID

4. «Järgmine loosimine», P. Simm TF
5. «Järvelinn Viljandi», M. Põldre ETF
6. «Ja supp saab valmis õigeks ajaks», V. Anderson TF
7. «Poolõed», T. Aru ja Ü. Keedus FA
8. «Mu kallis väike robot» H. Tibar FA
9. «Herald Eelma», K. Klooren ERF
10. «Meemeistrite linn», H. Pars TF
11. «Sõlm», K. Kivi TF
12. «Visioon», P. Puks TF
13. «Viimane rahu», M. Soosaar ja P. Pedajas
14. «On niisugune võimalus», T. Kask ETF
15. «C. R. Jakobson», M. Põldre ETF
16. «Noortel meestel on kiire», H. Tamm FA
17. «Jüri Arraku näitus Kadriorus», T. Aru FA
18. «Alternatiiv», P. Simm ja P. Puks TF
19. «Festival», J. Kolberg ja K. Jürgens FA
20. «Tuvitädi», R. Heidmets TF
21. «Akvalangiga antiiki», A. Tomson FA
22. «Olümpialaste portreid», A. Kruusement ja V. Blinov TF
23. «Hotell «Jalta» lisateenused», E. Oja ERF
24. «Juveniilhormoon», R. Maran TF
25. «Kuuvikerkaar», P. Puks ETF
26. «Teekond mäe südamesse», P. Tooming TF
27. «Dialoog», H. Šein ETF
28. «Trammivasikas», K. Kurismaa TF
29. «Film Nr. 16.», K. Jürgens, J. Vaher ja H. Lintrop FA
30. «Šampinjonid», P. Joala FA
31. «Elutöö», S. Školnikov TF
32. «Tallinna pildid», S. Mailend FA
33. «Hõissa, pulmad!», P. Joala FA
34. «Siim Annuse tornid», T. Aru FA
35. «Ka sõna on tegu», J. Müür TF

MINIFILMID

4. «Õunapomm», P. Volkonski ERF
5. «Mee varumine», R. Raidme ERF
6. «Õun», K. Klooren ERF
7. «Hüppeedukus», H. Tibar FA
8. «Granaat», J. Saar ERF
9. «Melon», M. Kask ERF
10. «Keemiakaubad», A. Sööt ERF
11. «Portselan. Kristall», H. Egipt ERF
12. «Laste liiklusohutus», P. Simm ERF
13. «Kiirus, kiirus», A. Ruus ERF
14. «Televiisor «Safiir»», P. Simm ERF
15. «Keegel», P. Simm ERF
16. «Märgid maha», K. Kurepõld ERF
17. «Kassapidaja», P. Simm ERF
18. «Ära ole elevant», T. Juhkum ERF
19. «Põhjus — alkohol», A. Ruus ERF
20. «Säästke taksofone», T. Juhkum ERF
21. «Rauakaubad», H. Drui ERF
22. ««Salvo» saabas», P. Tooming ERF
23. «Pokaalid», K. Klooren ERF
24. «Marat», K. Kask ERF
25. «Setukad», H. Atso FA
26. «Jäneda», K. Klooren ERF
27.—28. «Katamaraan «Albatross»», P. Simm ERF
27.—28. «Rahu», E. Tuganov ERF
29. «Merevaigust ehted», H. Drui ERF
30. «Magnetofon «Vesna»», H. Drui ERF
31. «Türile õppima», K. Klooren ERF
32. «Kiirmüük komisjonis», A. Karpov ERF
33. «Solist», H. Tamm FA
34. «Hoidke heina», P. Simm ERF
35. «Tehnikakool nr. 19», T. Taumi ERF
36. «Taignalugu», R. Ugar ja S. Tammel FA
37. «Kauplus «Soliid»», P. Simm ERF
38. «Tulekustuti «Moment»», H. Drui ERF
39.—40. «Spidola 302», H. Drui ERF
39.—40. «Mikrokalkulaator», A. Ruus ERF

Kasutatud lühendid:

TF — «Tallinnfilm»
ETF — «Eesti Telefilm»
ERF — «Eesti Reklaamfilm»
FA — filmiamatöör

• PURE ISE •

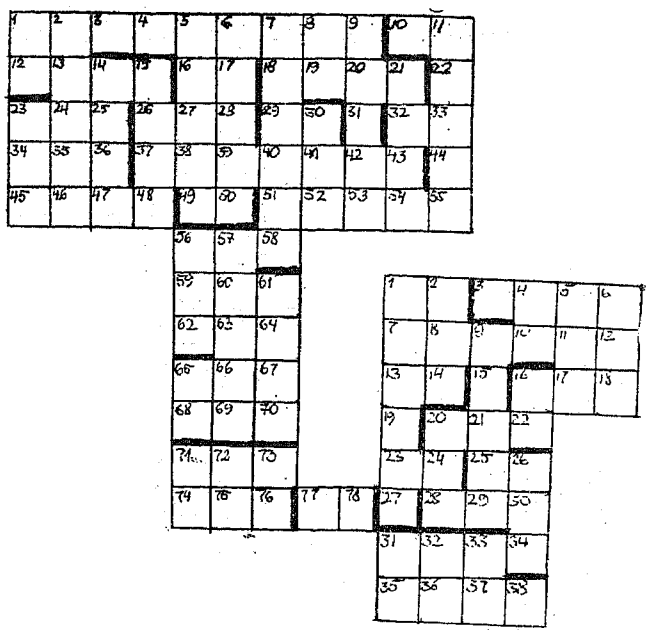

TÄHT T. Paremale: 1. Suursündmus tudengi elus. 10. Saadab Jupiteri. 12. Üks tuntud tipikas. 16. Sinu. 18. Veetee Euroopas. 22. Meeter. 23. Asbesti lühend (suvaline). 26. Läheb Helsingisse maletama. 29. Argoon. 31. Kõrgus. 32. Kutsuv hüüe. 34. Teeb paksuks. 37. Ühika riist. 49. Meistersportlane. 51. Midagi seletamatut, tähendus tuleb endal välja mõelda ja ka toimetusele öelda. 56. Tundmatu. 59. Liik kolonne (lüh.). 62. Vanade eestlaste põllundus. 65. Kõik (võõramaaliselt). 68. Soome Töölisspordiühing (väikese trükiveaga või ka tuntud naiskihutaja kahe trükiveaga). 71. Kindel koht. 74. Kiirpost 77. Mitte eksmatrikuleerima, vaid . . .

Alla: 1. Spordiklubi. 2. Mitte just heas tujus olema. 5. On selline usk. 6. Annab märku elutegevusest. 7. Mõnede inimeste vaenlane. 8. Erriala instituudis. 9. Tuntud major. 11. Teeb kelli. 14. Kasvab puu otsas (murdes). 15. Jama (argoo). 21. Teeb tuju rõõmsaks. 23. Sõnad, mis ei olegi päris sõnad. 56. Naisenimi. 57. Abivahend malevas. 61. Teeb trikke. 65. Sel aastal. 71. Erriala instituudis.

TÄHT P. Paremale: 1. Naatrium. 2. Mehe ehe. 7. Sibab kiiresti. 13. Mürk (trükiveaga). 16. On selline ansambel. 20. Tikub vahel peale. 23. Hobu. 25. Märk, mida kohtab mõnedel autodel. 26. Ei valeta, ei varasta. 31. Ei saanud, olen . . . (naisenimi). 35. Möbiuse . . .

Alla: 1. Mees, kes ütles: «Seie saagu lenn!». 2. Kaunistab maja. 4. Imestushüüe. 5. Saksa Liitvabariik (lüh. võõramaaliselt). 6. Pehme naisenimi. 9. Väärt nõu. 20. Räägib spordist. 26. Ajab vaenulikku poliitikat. 31. Lendab.

Koostas Almar Nagel ettevalmistusosakonnast

SPORT

KUS ON SEE MEES . . . ?

Suur suusatalv on möödas. Lisaks olümpiamängudele Sarajevos oli koduvabariigis terve maratonide seeria (Viru, Sakala, Häädemeeste, Neeruti, Alutaguse, XX Tartu, Tallinna, Aegviidu ja Haanja) ning küllaga kõikvõimalikke võistlusi. Heidaksimegi pilgu mõningatele meeldejäänud sündmustele. (Toimetuse märkus: tundub muidugi imelik hakata suusatamisest rääkima palaval maikuul, kuid selleks on siiski rida põhjusi: 1) käsikiri laekus suure-suure hilinemisega; 2) vahepeal sadanud lumi andis selget märku, et suusatame läbi aasta; 3) suusajutud tuleb sirgeks rääkida siis, kui lund ei ole; kui lund on, siis pole aega seletada, siis tuleb suusatada.)

12. veebruaril oli XX Tartu maraton — suusatalve tippüritus. See on üritus, mis ei vaja reklaami, ta reklaamib end ise väga hea korraldusega. Ligi 12 000 osavõtjat startis tänavusel juubelimaratonil. Ürituse teeb meeldivaks see, et osalejaile on loodud kõik tingimused edukaks maratoni läbimiseks.

Viimastel aastatel on instituudi spordiklubi (juhataja Aare Joon) võtnud enda kanda enamus muresid, mis tipikatel kerkivad seoses Tartu maratoniga. Õigeaegne informatsioon, registreerimine, hästi lahendatud transpordi- ja ööbimisprobleemid, hea saunaleil — kõik see on aidanud kaasa maratoni populariseerimisele meie kõrgkoolis. **Parimad tipikad XX Tartu maratonil: 26. Toomas Laur (L-teaduskond); 34. Reino Rass (E); 67. Heiki Einpaul (M). Õppejõududest: 104. Jüri Rass; 515. Rein Nõu.**

6.—8. veebruaril peeti Margusel ENSV kõrgkoolide vahelised suusatamise meistrivõistlused. TPI saavutas neljanda koha, s. t. viimase (I EPA, II TRÜ, III TPedI). **Individuaalselt tõi ainsa medali, pronksi, Reino Rass (15 km).**

Juba neljandat aastat selgitati instituudi parimad oma pisikeses Aegviidu spordibaasis. I päev, 12. märts. Mõni päev enne võistlusi sadanud värske lumi tekitas määrdeprobleemi ja takistas libisemist. Pärastlõunal hakkas suusatajaid kimbutama ka kevadine päike. Võistluste avamiseks olid üles rivistunud 80 suusatajat. Instituudi kehalise kasvatuse kateedri juhataja A. Krevald kuulutas võistlused avatuks ning soovis häid sportlikke tagajärgi.

Naiste 3 km võitis ülekaalukalt **Natalja Klepikova (M).** Järgnesid Marika Mällo (A) ja Hiie Tiivel (T).

Meeste 10 km olid kaks parimat automaatikateaduskonnast: 1. **Toomas Laur** ja 2. Riho Rannaste. Kolmandaks tuli Heiki Einpaul (M).

II päev. Teatesõidud. Võis eeldada majandusteaduskonna neidude ja mehaanikateaduskonna poiste võitu.

Naised sõitsid 3x3 km. Juba esimeses vahetuses saavutas majandus võiduks vajaliku edumaa. Majandusteaduskonna võidukasse naiskonda kuulusid **Kersti Kaasik, Marje Jürisaar** ja **Hiie Tiivel.** Järgnesid keemia ja energeetika.

Meeste 4x5 km. Mehaanikud juhtisid kolm etappi ja alles viimasel etapil õnnestus **Toomas Lauril** sõita automaatikud võidule. Võidukas meeskonnas suusatasid veel: **Joonas Kalev, Olev Sõerumäe** ja **Riho Rannaste.** Automaatikutele järgnesid mehaanikud ja tulevased ehitajad.

Nüüd mõned mõtted, mis on tekkinud TPI-s õppimise viie aasta jooksul. Ei saa öelda, et suusatamine instituudis ei ole populaarne. Kuid ei saa öelda ka enamat. Terve hooaja vältel pole reatudengeile ühtki võistlust (tundides normatiivide täitmine välja arvatud).

Kas nõuab meie suusatreeneritelt suurt pingutust, et hooaja algul või keskel viia läbi, näiteks Harku mägedes, ühed eeskujulikult korraldatud võistlused. On ju Harku tipikatele ja ka paljudele mustamäelastele jooksu- ja suusatreeningu paigaks.

Sügiseti korraldab instituut oma auhinnavõistlusi jalgrattakrossis (eestvõtjaks Rein Nõu). Paraku aga ei eksisteeri jalgrattasektsiooni instituudis juba ammu. Nii et siin peitub reserve. Ehk saab sisse seada analoogilise võistluse ka suusatajaile (hooaja algul või keskel).

Hetkel pole instituudis vist selget pilti, kui palju on neid suusatajaid, keda võiks välja panna võistkondlikele maratonidele. Nii annabki TPI aastaid Tallinna maratoni eelregistreerimisele üles võistkondi, mida ei suudeta komplekteerida, tekitades seega asjatut segadust. Aeg on lõpetada selline peataolek ja kord majja luua.

Muidugi, õpetajad-treenerid pole huvitatud nendest keskpärastest suusatajatest, kuid see keskpärane tahab treenida just oma instituudis.

Minu meeldivad mälestused instituudist on just seotud Tartu maratonidega (oma osa selles on ka TPI spordiklubil); ja loodan, et õige varsti leidub meie vabariigi suurimas kõrgkoolis ka see mees (või naine), kes Tartu maratonil teistele püüdmatuks jääb.

Tartu maratoni «hõbemärgi» omanik

P. S. Hõbemärk antakse alates 1980. a. viiel Tartu maratonil lõpetanuile.

HAMMASRATAS

Auto on ilus asi. Kallis asi. Kasulik asi. Kiire asi. Õnnetusttoov asi. Jah, auto, kiiruse ja õnnetuse vahel on teatud seos. See seos tuleb mul meelde siis, kui aeglaselt sammun ühiselamust kooli poole. Ükstei-se võidu kihutavad minust mööda kiired asjad. Ei mina tea, kes neid roolivad — tudengid, õppejõud või teenistujad? Kõigil on kiire. Ka minul, kes ma arglikult poen autode eest peitu või kargan endal naha märjaks, et mitte end rataste alt leida. Mõelda vaid, suur laps, ja leiab oma otsa kooliteel. Häbi oleks. Sellepärast hüplengi, higipiisad otsaees, või peitun. Vahel olen veel targem, lähen ringiga kooli. Aga see on muidugi ainult vahel, sest kellel seda aega ikka nii palju on, et ringe teha.

AUTOST

Elu on ikka armas, mõtlen, kui kooli ukse ette jõuan. Pühin higi, värisen erutusest, tirin kiirelt ühe suitsu ära. Ja mõtlen õudusega, et ühiselamusse peab ka tagasi minema. Jää või kooli? Või tellida takso ühiselamusse sõiduks?

MART MURES

AITÄH!

Neljandal mail olid viimased V õppekorpuse auditooriumis nr. 406 õpperühm EE-41 ja õppejõud sm. Tali.

Viienda mai hommikul oli samas auditooriumis suur avarii: lahtiunustatud veekraan põhjustas suure veeuputuse. Veeuputuse tagajärjed likvideeriti kiirelt õpperühma KM-61 tudengite Heldur Vahi, Priit Kirma, Arvi Kapsi, Koit Veetamme ja Rinno Lelle ning õppejõu sm. J. Tadolderi poolt.

Siinkohal majandusosakonna suur-suur aitäh neile!

TÄHELEPANU!

Nõusoleku vastata meie küsimustele rubriigis «Meie oma foorum» andis ametiühingukomitee esimees

TIIU ALLIK.

Küsimusi Tiiu Allikule ootame toimetusse (A III-204) kuni 25. maini k. a. Jutuajamise instituudi ametiühingukomitee esimehe Tiiu Allikuga toome lugejateni 1. juuni ajalehes.

«TALLINNA POLÜTEHNIK»
«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский политехник». Типография «Ühiselu», Пикк, 40/42.
Toimetuse aadress: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261. Адрес редакции: 200026 Таллин, Эхитаяте тее, 5, ТПИ 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Tell. nr. 1533
MB-05220
Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja
G. HAZAK